

ГОДИШЊАК ГРАДА БЕОГРАДА
ANNUAL OF THE CITY OF BELGRADE

UDK 930.85(497.11 Београд)

ISSN 0436-1105

МУЗЕЈ ГРАДА
БЕОГРАДА
BELGRADE CITY
MUSEUM

ANNUAL OF THE CITY OF BELGRADE

VOL. LXIX—LXX, 2022—2023

BELGRADE CITY MUSEUM
NO. 1 ZMAJ JOVINA, BELGRADE

УДК 930.85(497.11 Београд)

ISSN 0436-1105

МУЗЕЈ ГРАДА
БЕОГРАДА
BELGRADE CITY
MUSEUM

ГОДИШЊАК ГРАДА БЕОГРАДА

Књ. LXIX—LXX, 2022—2023

МУЗЕЈ ГРАДА БЕОГРАДА
ЗМАЈ ЈОВИНА 1, БЕОГРАД

FOR THE PUBLISHER

Jelena Medaković, Belgrade City Museum

EDITORIAL BOARD

Vesna Bikić, Archaeological Institute, Belgrade

Žaneta Đukić Perišić, The Ivo Andrić Foundation, Belgrade

Aleksandar Fotić, University of Belgrade, Faculty of Philosophy, Belgrade

Aleksandar Kadijević, University of Belgrade, Faculty of Philosophy, Belgrade

Predrag Marković, Institute for Contemporary History, Belgrade

Jelena Medaković, Belgrade City Museum, Belgrade

Miloš Spasić, Belgrade City Museum, Belgrade

Ana Stolić, Historical Institute Belgrade, Belgrade

EDITOR-IN-CHIEF

Miloš Spasić, Belgrade City Museum

SECRETARY OF THE EDITORIAL BOARD

Milena Nedeljković, Belgrade City Museum

COVERS

Branislav Fotić

DIGITAL PROCESSING

Branislav Fotić, Tijana Dinić

PROOFREADING AND CORRECTION

Milena Bogdanović

TRANSLATION TO ENGLISH

Translation agency „Lako do prevoda“

ЗА ИЗДАВАЧА

Јелена Медаковић, Музеј града Београда

УРЕЂИВАЧКИ ОДБОР

Весна Бикић, Археолошки институт, Београд

Жанета Ђукић Перишић, Задужбина Иве Андрића, Београд

Александар Кадијевић, Универзитет у Београду, Филозофски факултет, Београд

Предраг Ј. Марковић, Институт за савремену историју, Београд

Јелена Медаковић, Музеј града Београда, Београд

Милош Спасић, Музеј града Београда, Београд

Ана Столић, Историјски институт, Београд

Александар Фотић, Универзитет у Београду, Филозофски факултет, Београд

УРЕДНИК

Милош Спасић, Музеј града Београда

СЕКРЕТАР УРЕЂИВАЧКОГ ОДБОРА

Милена Недељковић, Музеј града Београда

КОРИЦЕ

Бранислав Фотић

ДИГИТАЛНА ОБРАДА

Бранислав Фотић, Тијана Динић

ЛЕКТУРА И КОРЕКТУРА

Милена Богдановић

ПРЕВОД НА ЕНГЛЕСКИ ЈЕЗИК

Преводилачка агенција „Лако до превода“

Илустрација на корицама преузета из текста Између „крста и полумесеца“:
планови Београда у XVII и XVIII веку из збирке Музеја града Београда

САДРЖАЈ / CONTENT

Милош П. Спасић, Драгана Д. Стојић

ПРОСОПОМОРФНИ ПОКЛОПЦИ У СВАКОДНЕВНОЈ
И СИМБОЛИЧКОЈ ПРАКСИ ВИНЧАНСКИХ ЗАЈЕДНИЦА 9

Miloš P. Spasić, Dragana D. Stojić

PROSOPOMORPHIC LIDS IN EVERYDAY AND SYMBOLIC
PRACTICE OF VINČA COMMUNITIES 26

Владимир М. Томић

ИЗМЕЂУ „КРСТА И ПОЛУМЕСЕЦА“:
ПЛАНОВИ БЕОГРАДА У XVII И XVIII ВЕКУ
ИЗ ЗБИРКЕ МУЗЕЈА ГРАДА БЕОГРАДА 27

Vladimir M. Tomić

BETWEEN “THE CROSS AND THE CRESCENT”:
PLANS OF THE CITY OF BELGRADE IN THE 17th AND 18th CENTURY
FROM THE COLLECTION OF THE BELGRADE CITY MUSEUM 65

Ненад М. Лукић

МИЛОШ, ВИЋЕНТИЈЕ И НИКОЛА СТАНКОВИЋ,
КАПЕТАНИ И КНЕЗОВИ ИЗ ОСТРУЖНИЦЕ: КРАТКЕ БИОГРАФИЈЕ 67

Nenad M. Lukić

MILOŠ, VIĆENTIJE AND NIKOLA STANKOVIĆ,
CAPTAINS AND PRINCES FROM OSTRUŽNICA: BRIEF BIOGRAPHIES 82

Љубодраг Д. Обровачки

ПРИЛОЗИ ЗА ИСТОРИЈУ БЕОГРАДСКИХ ЈЕВРЕЈА:
СЕЋАЊА НА ЗАБАВИЉУ ТЕРЕЗУ МИЛЕР И ИЛУСТРАТОРА САМУИЛА ЕЛИЋА 83

Ljubodrag D. Obrovački

CONTRIBUTIONS TO THE HISTORY OF THE BELGRADE JEWS:
MEMORIES OF TEREZ MILER, GOVERNESS, AND SAMUILO ELIĆ, ILLUSTRATOR 102

Иван Р. Марковић, Милан П. Миловановић

АРХИТЕКТУРА ИЗЛОЖБЕНОГ ПАВИЉОНА У БЕОГРАДУ
КАО ФРАГМЕНТ КОЛЕКТИВНЕ ЗАБОРАВНОСТИ (1954–1987) 103

Ivan R. Marković, Milan. P Milovanović

ARCHITECTURE OF THE EXHIBITION PAVILION IN BELGRADE
AS A FRAGMENT OF COLLECTIVE UNFORGETTABLE (1954–1987) 118

Исидора С. Савић

АТЕЉЕ КАО ОГЛЕДАЛО ИДЕНТИТЕТА УМЕТНИЦЕ:
СОПСТВЕНА СОБА СЛИКАРКЕ БЕТЕ ВУКАНОВИЋ 119

Isidora S. Savić

ATELIER AS A MIRROR OF THE ARTIST'S IDENTITY:
THE PRIVATE ROOM OF THE PAINTER BETA VUKANOVIĆ 163

Марија Д. Петровић

БРАНИМИР ЋОСИЋ И ЊЕГОВ ЛЕГАТ У МУЗЕЈУ ГРАДА БЕОГРАДА 165

Marija D. Petrović

BRANIMIR ĆOSIĆ AND HIS LEGACY IN THE BELGRADE CITY MUSEUM 181

Иван Г. Келемен

ПРИЛОГ ПРОУЧАВАЊУ СТАРИХ ЗАНАТА СА ПОДРУЧЈА БЕОГРАДА (12) 183

Ivan G. Kelemen

CONTRIBUTION TO THE STUDY OF OLD CRAFTS FROM THE BELGRADE AREA (12) ... 192

Ангелина Ж. Банковић

ПРИКАЗ МОНОГРАФИЈЕ *ВОЈИН СИМЕОНОВИЋ: АРХИТЕКТА И ПИЛОТ* 193

Ангелина Ж. Банковић

ПРИКАЗ МОНОГРАФИЈЕ *СРЕДЊА ЕВРОПА И БЕОГРАД:*
АРХИТЕКТОНСКИ УТИЦАЈИ 1919–1941. 197

Владимир Петровић

НЕПОЗНАТИ ИВО АНДРИЋ: ДВЕ НОВЕ КЊИГЕ ЖАНЕТЕ ЂУКИЋ ПЕРИШИЋ 203

Милена Р. Недељковић

ПРИКАЗ КЊИГЕ *ЕМАНЦИПАЦИЈА VS ТРАДИЦИОНАЛИЗАМ:*
БЕТА ВУКАНОВИЋ И ПУТ КА МОДЕРНОЈ СЛИЦИ 209

Марија А. Стошић

ПРИКАЗ ИЗЛОЖБЕ *БОЖИЈИ ЉУДИ* БОЈАНА ВЕЉКОВИЋА 213

Милена Р. Недељковић

СЕЋАЊЕ НА ТАТЈАНУ КОРИЋАНАЦ (1955–2023)
СА КОМПЛЕТНОМ БИБЛИОГРАФИЈОМ 219

УПУТСТВО АУТОРИМА ЗА ПРИПРЕМУ И ПРЕДАЈУ РАДОВА

ЗА ГОДИШЊАК ГРАДА БЕОГРАДА 229

Иван Г. Келемен

Центар за испитивање намирница
Змаја од ноћаја 11, Београд
ivankelemen@yahoo.com

ПРИЛОГ ПРОУЧАВАЊУ СТАРИХ ЗАНАТА СА ПОДРУЧЈА БЕОГРАДА (12)

АПСТРАКТ: Стари занати чине важан део културне баштине једног народа, али су у последњих неколико деценија потиснути на маргину јер су многе занатске производе заменили индустријски, који су јефтинији и доступнији. Такав тренд је присутан широм света, па је у Паризу 2003. године, у оквиру Унеска усвојена Конвенција о заштити нематеријалне културне баштине, у којој се наглашава забринутост, али и одлучност земаља потписница да осигурају њено очување, укључујући и старе занате. Корпарски занат спада у најстарије. Његови производи се у Београду могу наћи у јединој преосталој корпарско-плетарској занатској радњи „Левач“ Зорана Спасића, на Каленићевој пијаци, у локалу 219, док се на осталим пијацама само продају, а производња се обавља на другим местима.

КЉУЧНЕ РЕЧИ: *стари градски занати, Београд, биографије занатлија, радионице, алат и прибор, производи, врбово пруће, корпе*

ABSTRACT: Old crafts represent an important part of the cultural heritage of a nation, but in the last few decades they have been pushed to the margins since many craft products have been replaced by industrial ones, which are cheaper and more available. Such a trend is present all over the world, therefore the Convention on the Protection of Intangible Cultural Heritage was adopted by UNESCO so in Paris in 2003, which emphasizes the concern, but also the determination of the signatory countries to ensure its preservation, including old crafts. The basket weaving craft is one of the oldest. The products can be found in Belgrade in the only remaining basket-weaving craft shop "Levač" owned by Zoran Spasić, at the Kalenić green market, in shop No. 219. They are also sold in other markets, but the production is carried out elsewhere.

KEY WORDS: *old city crafts, Belgrade, biographies of craftsmen, workshops, tools and accessories, products, willow wicker, baskets*

Корпарство спада у најстарије занате, настале још у праисторији. Израда предмета од прућа била је присутна у свим цивилизацијама. Производи од прућа су у Београду били увек у употреби, али се у XIX веку њихова израда не помиње као посебан еснаф, нити у оквиру неког другог еснафа. У периоду између два светска рата, корпарски занат је био укључен у Удружење четкарско-стругарско-корпарског заната.

Изворност и традиција се све теже могу сачувати пред процесима индустријализације и дигитализације у данашњем времену, а услед глобализације се многи производи израђују на свега неколико или чак само на једном месту у свету, чиме се смањује разноликост понуде. Стога се широм света налази на веома сличне производе, јавља се заједничка, светска култура, чиме се губе аутентичности и изворности.

За дефинисање културног идентитета једног народа неопходно је познавање његове културне баштине и традиције. Стари занати, иако чине важан сегмент нематеријалне културне баштине, су годинама били занемаривани или им није придаван довољно велики значај. Посебно треба истаћи да се знања и вештине често могу пренети само усменим путем или учењем од старијих генерација, док савремени аудио и видео-снимци могу само донекле да помогну у том погледу.

Осим што стари занати чине део идентитета народа, они омогућавају и повратак на традиционалне, еколошки исправне ручно рађене производе, који су све више тражени, па могу да унапреде квалитет живота и покрену креативност. У еколошком смислу, стари занати користе природне материјале, а потрошња енергије је минимална јер је рад углавном ручни, што је кључно за нове трендове одрживог развоја.

Корпарски занат може да има велики потенцијал јер се у модерном дизајну ентеријера његови производи веома често користе, додуше углавном израђени индустријски, од пластике. Извесно је да постоји и тржиште за такве производе израђене традиционалним методама рада, од природних материјала. У Србији је корпарски занат вековима био углавном везан за ромску популацију, па би се, уз помоћ одговарајућих институција, његовим развојем могао унапредити положај Рома.

У старом делу Београда данас су опстале занатске радње чији се производи, засновани на квалитету израде и породичној традицији, осавремењују у складу с актуелним трендовима.

Корпарско-плетарски занат је на подручју града Београда некада био присутнији, а данас је остала само самостална занатска радња „Левач“ Зорана Спасића, у којој се и даље негује традиционална метода рада. На београдским пијацама се продају корпарски производи, али радње које их производе су ван територије града.

КОРПАРСКО-ПЛЕТАРСКИ ЗАНАТ

У корпарско-плетарском занату се предмети израђују од прућа врбе. Као основна сировина користи се црвена врба (*s. purpurea l.*), која има црвену кору и врло гипке гранчице.

Врба добро успева у мочварним и киселим земљиштима, у близини река и мочвара. Сади се у јесен, на припремљеном земљишту, као пољопривредна култура, а некада је сакупљана дуж токова река. За саднице се користе доњи делови младица, дужине од 30 центиметара. Саднице се саде на размаку од 30 центиметара у реду, а размак између редова је од 50 до 60 центиметара. За резнице се употребљавају штапићи врбе, који брзо пуштају корење и воле влажно тло, пуни су биљног хормона раста, па се брзо укореневају и расту. У пролеће се врши окопавање садница, а неопходно је да се два до три пута годишње прскају. Уколико се врба не третира добро, постоји могућност појаве прстенова на стабљикама, па приликом плетења на тим местима пуца. Такође, ако је младицу погодио град, врбе нису добре за плетење, па се шишају да би се подмладиле и биле квалитетније.¹

За плетење се употребљава и неколико врста шиба, трске различите дебљине и квалитета. Најбоља и најквалитетнија је американка (салихамерикана), култивисана шиба црвене боје. Од дебљих шиба погодне су жућкаста, ружмаринка, алба и аргентинка.

Бела шиба добија се резањем пре сазревања, током или крајем лета. Од њене боје зависи и боја предмета. Збијеност тла утиче на квалитет шибе; тврдо тло даје тврдо дрво. Таква шиба је чврста, али се теже плете. Шибе се режу у јесен, када отпадне лишће.

Након што шиба нарасте, следи њено кошење. У данашње време се то ради тракторском косилицом, што је знатно брже од некадашњег ручног кошења помоћу посебног ножа. С дебљом шибом се најчешће обавијају дршке или спојеви на предметима. Може да служи за плетење, али основни костур самог предмета од прућа мора бити од пуне шибе.

Шиба се сече и класификује по дужини и дебљини, а затим се у великим казанима кува седам до осам сати, при чему се вода долива два до три пута. За кување једног котла шибе, од почетка ложења ватре, потребно је око 12

¹ Владимир Ђукановић, *Стари занати у Републици Српској* (Бања Лука: ЈУ Музеј Републике Српске, 2012), 36–40.

сати. Затим се шиба хлади, огули јој се кора и осуши се. За сушење нису потребни никакви посебни услови, осим да се не излаже сунцу. Шиба је сува када при савијању пукне, што се постиже након неколико дана сушења.

Кувана и сува шиба спремна је за плетење пошто се намаче у хладној води у трајању од једног сата, што јој привремено враћа еластичност. Уколико плетење потраје, шибу треба чешће влажити јер се брзо суши и лако пуца. За цепање шибе, и то на три дела, користи се цепач од дрвета.

Приликом плетења, корпари углавном седе на ниским клупама. Најпре се пруже зашиљи ножем, да би се лакше провлачило при уплитању. За израду стола или столице, пруже се „хоблује” на нарочитој машини, тако што се прво пресеца на три дела, а затим се тањи. Мајстор користи следеће алате и опрему: нож, шило, виноградарске маказе, чекић, ексер, набијач, цепач, клешта, прекрупач, косачице за шишање и кошење врбе, казан за кување и гуљач.

Корпарски занат је један од ретких који није индустријализован. То значи да још увек не постоји машина која би могла да замени вештину људских руку и фини осећај који мајстор има при изради предмета.

Корпарски мајстори најчешће плету на различитим дрвеним калупима, а за сваку врсту производа има више калупа. За плетење се не употребљава само цела шиба већ она може да се расцепи по дужини или подели на три дела. Такве танке траке зову се витре и држе се између колена.²

Корпарски мајстор најпре осмишљава тип корпе коју ће да изради. Основа сваке корпе је данце, које се прави тако што се формира крст или неки други облик око кога се плету траке од пружа. Израда данцета је најлакша, па зато могу да га праве и почетници. Након добијања данцета жељених димензија, оно се спаја са калупом помоћу ексера. Калупи могу да буду различитих форми и величина. Потом се врши плетење око калупа, све до његовог руба. Након тога се корпарски производ порубљује и одсецају се вишкови. По жељи муштерије, може се додати и дршка. Готови корпарски предмети могу да се фарбају или лакирају и да се на тај начин заштите, мада су данас траженији нелакирани. Од меког пружа се прави намештај. За веш-корпе потребно је најдебље пруже, па су зато најтеже за израду. Корпе за флаше и балоне се плету од врха према доњем делу, а дно се посебно израђује и спаја.

---

² Libuša Kašpar i Tomislav Đurić, *Pletarstvo*, katalog za izložbu, (Karlovac: Gradski muzej, 1984).

Производи корпарско-плетарског заната су корпе за хлеб, за пијаци, за цвеће, за веш, корпе за воће, за кућне љубимце, за кишобране, за рибаре, за флаше и балоне различитих облика и димензија, столови и столице разних величина, сталаже, украси и др. Такође се мајстору може донети сопствени нацрт предмета који он може да изради од прућа.³

АРХИВСКА ДОКУМЕНТАЦИЈА О КОРПАРСКО-ПЛЕТАРСКОМ ЗНАТУ

У документацији Историјског архива Београда, од почетка XX века чувају се малобројни подаци везани за корпарско-плетарски занат на подручју града Београда.

Најстарији доступни документ потиче из 1924. године и у њему Удружење четкарских, стругарских и корпарских мајстора за свог председника предлаже Славка Ланорека, корпара, и овлашћује га да заступа интересе мајстора ових еснафа (заведено под бр. 85, од 15. новембра 1924. године).⁴

У *Адресару Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца* из 1929. године, у делу за индустрију, обрт, трговину и пољопривреду који се односи на град Београд, наведене су четири корпарско-плетарске радње.⁵

У архивском документу из 1933. године, председник Занатске коморе за град Београд моли Повереништво за станове да се корпару Александру Ћирићу, из Чика Љубине бр. 6, уступи један од празних локала у Васиной бр. 1.⁶

У *Адресару приватних занатских радњи, објављеном у Занатском календару* из 1950. године, наведено је шест корпарских радњи.⁷

У књизи *Београд Београђанима: где и како* из 1983. године наведени су следећи корпари: Драгољуб Ђорђевић и Миливоје Спасић, у Улици војводе Степе бр. 48, и Љубивоје Сићевић, у Улици Љубе Давидовића бр. 17.⁸

³ Поступак израде у корпарско-плетарском занату, по исказу Зорана Спасића.

⁴ ИАБ, Удружење занатлија за град Београд у срезу Београдском, од 1912. до 1927. године, Књига мајсторских испита 1912–1914. и 1919–1927, кутија 96.

⁵ *Адресар Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца за индустрију, обрт, трговину и пољопривреду* (Београд, 1929), 329.

⁶ ИАБ, Удружење занатлија за град Београд у срезу Београдском, од 1929. до 1934. године, Књига мајсторских испита од 1929–1934, кутија 97.

⁷ *Адресар приватних занатских радњи на територији Н. Р. Србије, Занатски календар* (Београд, 1950).

⁸ Урош Чоловић и Душан Чоловић, *Београд Београђанима: где и како*, (Београд: Југословенска ревија, 1983, 264.

САМОСТАЛНА ЗАНАТСКА ПЛЕТАРСКО-КОРПАРСКА РАДЊА „ЛЕВАЧ“ ЗОРАНА СПАСИЋА

У Улици војводе Степе број 48 налази се последња самостална занатска радња у Београду у којој се ручно израђују корпарско-плетарски производи.

Најстарији запамћени предак који се бавио корпарско-плетарским занатом био је Радисав Ђорђевић, прадеда по мајци данашњег власника Зорана Спасића. Радисав је рођен 1888. године, у селу Секуричу, у општини Рековац. Корпарско-плетарски занат је учио у породици. По причи Зорана Спасића, у селу Секуричу је већина становника за своје потребе умела да изради корпе. Од 1910. године Радисав је долазио у Београд и доносио корпарске производе, које је продавао кафанама и на пијаци. Током Првог светског рата био је заточен у логору у Бугарској.

Радисаву се родио син Драгољуб 1912. године, у селу Секуричу. Драгољуб је након основне школе отишао у Ћуприју, где је похађао трогодишњу пољопривредну школу, корпарски одсек. У практичном делу дипломског рада морао је од пружа да направи кофер за путовање, који је израдио за осам сати. Драгољуб је положио мајсторски испит 1925. године, када је имао задатак да направи корпице за хлеб. По причи Зорана Спасића, материјал су набављали тако што су одлазили на обале река, где су секли врбово пруже.

У Другом светском рату Радисав и Драгољуб Ђорђевић су били у свом селу Секуричу, израђивали су корпе за своје потребе, али нису производе доносили у Београд у том периоду.

Након Другог светског рата, Драгољуб је 1950. године дошао у Београд и запослио се као магационер у ресторану „Касина“, где је радио годину дана. Своју прву корпарско-плетарску радњу отворио је у Шабачкој улици у Београду, а продавао је своје производе и на Каленићевој пијаци. Од 1961. године је радња пресељена на данашњу локацију, у Улицу војводе Степе 48. Почетком седамдесетих година XX века, Радисав је дошао из села Секурича у Београд, и још неко време је помагао у радњи, колико му је здравље дозвољавало. Преминуо је 1978. године. Драгољуб је водио корпарско-плетарску радњу до 1980. године, а потом Миливоје Спасић, отац данашњег власника.

Миливоју Спасићу се родио син Зоран 1958. године у Београду. Зоран је након основне завршио грађевинску школу. Уписао је Грађевински факултет у Суботици, који није завршио. Након одслужења војног рока 1983. године, Зоран је почео да ради у очевој радњи. По његовој причи, за потребе снимања филма и серије *Quo vadis* тада су израдили кавез за птице и саркофаг од пружа. У

Слика 1.
Зоран Спасић
испред свог локала
на Каленићевој пијаци

Figure 1
Zoran Spasić
next to his craft shop
at Kalenić green market

значајне послове корпарско-плетарске радње „Левач“ спадају израда плетених столица за Скупштину града Београда, корпи за пецива за пекарску индустрију у Београду и на Пељешцу, велике корпе за веш за Торлак и за остале болнице у Београду и специфичне корпе за кондиторску индустрију Соко Штарк.

Миливоје Спасић је преминуо 1988. године, а корпарско-плетарску радњу је наставио да води син Зоран. Драгољуб Ђорђевић је преминуо 2000. године.

Зоран данас врбово пруже најчешће набавља из околине Крушевца и Јагодине. У корпарско-плетарској радњи Зорана Спасића израђују се следећи производи од пружа: корпе за хлеб, корпе за воће, за поклоне, пијачне корпе,

Слика 2.
Готови производи
самосталне занатске
плетарско-корпарске
радње „Левач“

Figure 2
Finished products
of the independent
basket weaving
craft shop „Levač“

корпе за веш, за флаше и балоне различитих облика и величина, корпе за кишобране, за пекаре и кућне љубимце. Такође, по нацрту клијента, Зоран може да изради најразличитије предмете од пружа. Корпарско-плетарска радња „Левач“, осим радње у Улици војводе Степе 48, има продајни део на Каленићевој пијаци, у локалу 219.

Радња Зорана Спасића једина је активна корпарско-плетарска радионица у Београду.⁹

---

⁹ Разговор је водио Иван Келемен 20. јануара 2023, на Каленић пијаци у Београду, са мајстором Зораном Спасићем.

УМЕСТО ЗАКЉУЧКА

Услед повећања потражње за природним, еколошки исправним предметима, корпарско-плетарски производи имаће све значајнију улогу у туристичкој понуди Београда, али и у сфери дизајна ентеријера.

Због тога се данас тежи ревитализацији овог старог заната, а не само његовом очувању. Данас је број корпарско-плетарских радионица у Београду мали, али са растом популарности еколошких производа, може да се очекује побољшање такве ситуације.

БИБЛИОГРАФИЈА

Адресар Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца за индустрију, обрт, трговину, пољопривреду. Београд, 1929.

Адресар приватних радњи на територији Н. Р. Србије, Занатски календар. Београд: Занатска комора Србије, 1950.

Ђукановић, Владимир

Стари занати у Републици Српској. Бања Лука: ЈУ Музеј Републике Српске, 2012.

Каšпар, Libuša i Tomislav Đurić

Pletarstvo, katalog za izložbu. Karlovac: Gradski muzej Karlovac, 1984.

Чоловић, Урош и Душан Чоловић

Београд Београђанима: где и како. Београд: Југословенска ревија, 1983.

Стручни рад

Примљено: 6. 4. 2023.

Прихваћено: 13. 7. 2023.

Ivan G. Kelemen

Food Testing Centre

11 Zmaja od noćaja, Belgrade

ivankelemen@yahoo.com

CONTRIBUTION TO THE STUDY OF OLD CRAFTS FROM THE BELGRADE AREA (12)

SUMMARY

The paper shows the basket weaving craft in the area of the city of Belgrade, which used to be more present, but today can only be found in “Levač”, an independent craft shop of Zoran Spasić, where the traditional method of work is still nurtured. Basketry products are sold in the Belgrade markets, but the craft shops that make them are located outside the territory of Belgrade.

The basket weaving craft could have great potential, considering that basketry products are very often used in modern interior design, though mostly those made industrially, and of plastic. Therefore, it is certain that there is a market for those products made with traditional work methods, from natural materials.

РЕЦЕНЗЕНТИ

Горан Антонић, Ангелина Банковић, Игор Борозан, Јасна Вуковић, Харис Дајч, Вук Даутовић, Александар Кадијевић, Петар В. Крестић, Славиша Перић, Радомир Ј. Поповић, Тадија Стефановић, Исидора Точанац Радовић, Александар Фотић, Јасмина Чубрило

Адреса редакције:

Музеј града Београда

11000 Београд, Змај Јовина 1

<http://www.mgb.org.rs>

Тел/факс: 011/3283-504

Годишњак града Београда LXIX–LXX штампан је финансијским средствима Секретаријата за културу Града Београда

Тираж

300

Штампарија

SDPS d.o.o, Београд

REVIEWERS

Goran Antić, Angelina Banković, Igor Borozan, Jasmina Čubrić, Haris Dajč, Vuk Dautović, Aleksandar Fotić, Aleksandar Kadijević, Petar V. Krestić, Slaviša Perić, Radomir J. Popović, Tadija Stefanović, Isidora Točanac Radović, Jasna Vuković

Editorial office address:

Belgrade City Museum

11000 Belgrade, Zmaj Jovina 1

<http://www.mgb.org.rs>

Phone/fax: 011/3283-504

The LXIX–LXX *Annual of the City of Belgrade* was printed with the financial resources of the Secretariat for Culture of the City of Belgrade

Copies

300

Print

SDPS d.o.o, Belgrade

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

94(497.11)

ГОДИШЊАК града Београда = Annual of the City of Belgrade / уредник Милош Спасић. – 1958, књ. 5- . – Београд :
Музеј града Београда, 1958- (Београд : SDPS). - 25 cm

Годишње. – Је наставак: Годишњак Музеја града Београда = ISSN 1451-284X. – Друго издање на другом медијуму:

Годишњак града Београда

(Online) = ISSN 2335-0873

ISSN 0436-1105 = Годишњак града Београда

COBISS.SR-ID 5656322